

בתי המשפט

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו
 בשא 017590/02
 בתיק עיקרי: א
 001936/02
 בפני: כב' הרשם ד"ר עדי אזור
 תאריך: 06/01/2003

בעניין: מר צוקרמן יואב

ע"י ב"כ עו"ד עו"ד פרידמן שלמה מבקש

נגד

ארית תעשיות בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד אלקיים דורון משיב

החלטה

בפני בקשה לביטול עיקולים זמניים וכן ביטול צו מניעה זמני. לצורך הכרעה בבקשה זו נדרשתי להכריע בשאלה מקורית שלא מצאתי לה פתרון בהלכה הפסוקה והיא: האם רשאי בית המשפט לקבל כראייה וכמוצג במשפט, ולהסתמך על מידע מדפי אתר אינטרנט, האם ניתן לסמוך על מידע זה והאם ניתן לבסס עליו ממצאים נגד צד במשפט?

התובעת היא חברה ציבורית, שהשקיעה כספים בחברת הייטק – אלסינטק מערכות בע"מ. התובעת ביצעה בדיקת נאותות ע"י אנשי מקצוע ונטען כי במסגרת בדיקה זו נעשה כלפיה גילוי מלא של מידע ומסמכים. למרות זאת, הועלו נגד הנתבע טענות של מרמה ומצג שווא.

בתי המשפט

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו
 בשא 017590/02
 בתיק עיקרי: א
 001936/02
 בפני: כב' הרשם ד"ר עדי אזור
 תאריך: 06/01/2003

המבקש טוען כי עבד בחברת אלסינט 11 שנים, החל משנת 1983 ובהמשך עבד כמנכ"ל אלסינטק, חברת בת של אלסינט. בסוף שנת 99 רכש המבקש את החברה ולטענתו בעת הרכישה היתה החברה בהפסדים ובחובות. פעילות החברה היתה פיתוח מכשיר ממוגרפיה לאיתור סרטן שד.

לאור מצב החברה התבקשה השקעה חיצונית בחברה ולאחר חיפושים אותר משקיע ונכרת הסכם ביום 24.6.02. ההסכם נקשר בין מר צוקרמן ובין חברת Towton (להלן: המשקיעה). ההשקעה סוכמה בסך 2.25 מליון דולר. השקעה זו לא בוצעה בפועל.

במקביל נוצר קשר עם מנכ"ל התובעת ובוצעה בדיקת נאותות ולבסוף נחתם הסכם שלפיו תשקיע התובעת בחברה 1.25 מליון דולר ותרכוש את חלקה של המשקיעה ב- 1.25 מליון דולר נוספים.

הבקשה מפרטת בסעיפים 17 – 12 בדיקות נאותות מקיפות, הן טכניות, הן מנהליות והן משפטיות. על רקע הבדיקות הרחבות המתאורות בבקשה, נטען שאין בסיס לטענת ההטעיה.

המבקש שלח למשקיעה הזרה מכתבי התראה וכן נחתם הסכם בין המבקש והחברה הזרה. אולם, כאשר נחתם לבסוף הסכם עקרונית עם התובעת נקבע בהסכם נוסף, בין המבקש ובין החברה הזרה, כי אם יחתם הסכם השקעה בין המבקש לבין התובעת, יבוטלו התנאים המהותיים בהסכם הראשון בין המבקש לבין החברה הזרה. מהלך דברים זה מעורר חשד כלפי המבקש, אולם המבקש מוסיף וטוען

בתי המשפט

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו בשא 017590/02
 בפני : כב' הרשם ד"ר עדי אזור בתיק עיקרי : א
 תאריך : 06/01/2003 001936/02

שהחברה הזרה אינה בבעלותו או בשליטתו ומנהלה אינו "איש קש" שלו. המבקש ממשיך וטוען כי התובעת ניהלה את החברה בפועל ובדירקטוריון ישבו נציגי התובעת, שהובילו את הניהול. התקיימו ישיבות הנהלה שבועיות, וישיבות אלו היו ממושכות וענייניות. רואי החשבון שמונו לחברה היו מטעם התובעת ועוד מונה, מטעם התובעת, באלסינטק מנהל כספים ונציג שיווק ומכירות מטעמה.

נושא נוסף הוא אי חידוש התקשרות עם אלסינטק מצד חברת פיליפס, עקב תלונות בנוגע לאיכות מוצרי החברה. טענות אלה היו ידועות לתובעת לפני חתימת ההסכם, כמפורט במסמכים שצורפו וצוטטו בסעיף 43 לבקשה. גם מצבה הקשה של החברה היה ידוע לתובעת לפני כריתת ההסכם, כמפורט בבדיקת הנאותות שערך מר טולקובסקי. על רקע זה נטען בבקשה, כי המבקשת לא גילתה את כל העובדות הדרושות, כמפורט בפרק ג' של הבקשה לביטול העיקולים. כידוע, אי גילוי מלוא העובדות הרלבנטיות בבקשה לסעד זמני עלולה להביא לדחיית הבקשה, כמפורט ברע"א 8113/00 **דפנה שפר נ' תרבות לעם**, פ"ד נה (4) 433.

פרט לטענה זו טוען המבקש כי לתביעה סיכויים קלושים היות שהתובעת ביצעה בדיקות מקיפות בטרם ההשקעה ודבר לא הוסתר ממנה. בנוסף, גם לאחר חתימת הסכם השקעה, אין יסוד לטענות מצג שווא ומרמה לאור הגילוי כי נציגי התובעת נטלו חלק פעיל בניהול אלסינטק, ישבו בהנהלה ואף שלטו בה, וכל החלטה התקבלה על דעתם. כשלון ההשקעה בחברה צריך להתפרש, לדעת המבקש, כטעות בכדאיות העסקה.

בתי המשפט

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו
 בשא 017590/02
 בתיק עיקרי: א
 001936/02
 בפני: כב' הרשם ד"ר עדי אזור
 תאריך: 06/01/2003

בנוסף, הנתבע השקיע בעצמו 600 אלף דולר בחברה, בסמוך לחתימת הסכם ההשקעה ובכך יש ראייה לתום ליבו.

במהלך הדיון נחקר מר ברנס מטעם התובעת ואישר (בעמ' 2 לפרוטוקול), כי התובעת קיבלה את כל הנתונים החשבונאיים והמשפטיים וכן אישר מר ברנס כי צוין שמצבה הכלכלי של החברה קשה. עוד אישר העד כי במסמך שצורף להסכם ההשקעה נאמר כי חברת פיליפס ידעה על המצב הקשה של חברת אלסינטק.

בנוסף, מוצג 4.14 של נספח ה' לבקשה לביטול העיקול - הסכם ההשקעה בין התובעת, המבקש והחברה הזרה, כולל הודעה בעניין חברת פיליפס שלא תחדש הסכם עם אלסינטק אחרי נובמבר 2001. הודעה זו לא צורפה לבקשה ולגבי השאלה מדוע המסמך לא צורף, לא נמסרה תשובה מספקת ואף נאמר (בעמ' 3 לפרוטוקול) לקראת סוף העמוד, "אין לי תשובה לכך".

העד הסביר כיצד הטעה הנתבע את התובעת, חרף בדיקת הנאותות המקיפה שנעשתה לפני ההשקעה (כאמור בעמ' 5 לפרוטוקול). לדבריו, הצביע הנתבע על תקוות וסיכויי מכירה לאחת החברות הגדולות. לטענת העד, המצג של הנתבע היה חיובי אך בדיעבד התברר שלא היה סיכוי למכירה היות שהמוצר מיושן ומחירו גבוה, מבחינת מחיר הייצור (עמ' 5, לקראת סוף העמוד). בנקודה מכרעת זו אישר העד כי יכול היה לברר את מחיר הייצור, אבל ייתכן שהמתחרים שינו את המוצר או שתנאי השוק השתנו (עמ' 5 לפרוטוקול, שורה אחרונה).

בתי המשפט

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו
 בשא 017590/02
 בתיק עיקרי: א
 001936/02
 בפני: כב' הרשם ד"ר עדי אזור
 תאריך: 06/01/2003

הטענה העיקרית נגד מר צוקרמן היא שתחזית המכירות לא התממשה (עמ' 6 לפרוטוקול באמצע העמוד). יש להתייחס לפער רב במיוחד בין התוכנית העסקית לשנת 2001, שהכין הנתבע, שתוכננה להכנסות של 8 מליון דולר, כאשר בפועל עמדו ההכנסות על 2.4 מליון דולר בלבד. הפרש כה עצום לגבי מוצר קיים במחזור המכירות, לא קל להסביר, ומכאן שבדיקת הנאותות וידיעת הטענות של פיליפס, אין בכוחן עדיין להסביר פער כה עצום בין תחזית שמסר מר צוקרמן ובין המכירות בפועל (עמ' 7 לפרוטוקול, באמצע העמוד).

מר ברנס ציין בדבריו (בעמ' 8) כי מר צוקרמן מכיר את המכונה ואת השוק ומסר תחזית מוטעית במידה משמעותית. חוסר המכירות הביא לאובדן ההשקעה.

בחקירת מר צוקרמן התברר כי הלווה לחברה 600 אלף דולר שלא הוחזרו לו, וזאת אחרי קבלת הכסף שהשקיעה התובעת (כאמור בעמ' 8 לפרוטוקול). מחקירתו של מר צוקרמן התברר כי החברה הזרה השקיעה בשעתו ולפני כניסת התובעת לתמונה סכום קטן בלבד בסך 25,000 דולר (עמ' 9 לפרוטוקול) ואת רוב רובו של סכום ההשקעה בסך 2.25 מליון דולר לא שילמה. למרות זאת העביר מר צוקרמן לחברה הזרה את המניות עפ"י הסכם ההשקעה.

בנושא זה לא מסר מר צוקרמן הסבר סביר (כאמור בעמ' 10 לפרוטוקול) שכן דבריו שם היו שציפה כי החברה הזרה תמלא את חלקה בהסכם לאור התראות ששלח לה. גישה כזו אין לקבל ובהעדר תשלום מצד המשקיעה הזרה, החלטתו של מר צוקרמן להעביר לה בכל זאת את המניות, מעוררות חשד כי היה לו אינטרס לעשות זאת.

בתי המשפט

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו בשא 017590/02
 בפני: כב' הרשם ד"ר עדי אזור בתיק עיקרי: א
 תאריך: 06/01/2003 001936/02

אינטרס כזה יכול להיות היותו בעל העניין מאחורי הקלעים של החברה הזרה. אין איש מעניק מתנות יקרות במיוחד לזרים ללא הסבר ובמקרה זה אינני מאמין לכך שמר צוקרמן העניק "מתנה" של מליון ורבע דולר לחברה הזרה עבור מניות שעבורן לא שילמה כמעט דבר.

בנסיבות אלה עשתה החברה הזרה עסקה מצוינת: היא קנתה כביכול מניות בתשלום בפועל של עשרים וחמישה אלף דולר ומכרה אותן לתובעת במליון ורבע דולר (עמ' 10 לפרוטוקול, באמצע העמוד). טענת מר צוקרמן כי ביטול ההסכם עם החברה הזרה היה נמשך זמן רב ("אין סוף" – בלשונו, עמ' 10 שורה אחרונה) היא טענה בלתי סבירה בעליל, שכן יש הצדקה והגיון להודיע על ביטול עסקה ואף לשריין ביטול זה בתביעה משפטית, כדי לחסוך תשלום של מליון ורבע דולר למי שאינו זכאי לכך.

לבסוף התברר כי יש חשש רציני שמר צוקרמן מבריא את נכסיו, שכן הוכח שהעביר דירה השייכת לו על שם בתו נטע. אומנם מר צוקרמן טען כי החליט בעיתוי זה, של תביעה בסכום 5 מליון ש"ח המוגשת נגדו, להעניק מתנה לבתו, אולם אלמנט ההברחה מתחזק כאשר מתברר כי מר צוקרמן שמר לעצמו הערת אזהרה על הדירה כדי שיוכל לשלוט על מכירת הדירה (כאמור בעמ' 11, לקראת סוף העמוד).

טענת מר צוקרמן כי השקיע בעצמו 600 אלף דולר אינה מעוררת עוד אמון לאור החשד הרציני כי השקיע למעשה את כספה של התובעת ולא את כספו, וכסף זה הגיע לידיה באמצעות קבלתו מידי החברה הזרה, השייכת למעשה לו עצמו.

בתי המשפט

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו בשא 017590/02
 בפני: כב' הרשם ד"ר עדי אזור בתיק עיקרי: א
 תאריך: 06/01/2003 001936/02

חברה זו לא התייצבה לדיון ולא נעשה נסיון להעיד עד שישכנע כי מדובר בחברה אמיתית ובעסקה של ממש, שנעשתה עמה. אכן לא הוצגו לכך ראיות ישירות. מטבע הדברים קשה להציג ראיה ישירה למעשה הונאה. אולם הגיון הדברים מוכיח כי נעשתה הונאה לפחות במידת ההוכחה הנחוצה לשלב של עיקול זמני:

- א. מר צוקרמן השקיע את כספו רק אחרי שכספה של התובעת הועבר לחברה הזרה. כלומר התקיימה ההזדמנות מבחינת לוח הזמנים לנטילת אותם כספים עצמם והשקעתם בידי מר צוקרמן שקיבל אותם מנציגיו בחברה הזרה.
- ב. מר צוקרמן לא ביטל את החוזה עם החברה הזרה למרות שלא שילמה תמורה עבור המניות והסכים כי ישולם לה סכום עתק של מליון ורבע דולר למרות שלא נתנה תמורה עבור הנכס שמכרה שהיה מראש שייך למר צוקרמן. מדוע לשלם לזר סכום עצום ורב עבור נכס שלא רכש בפועל?
- ג. לא הוצגו מסמכים לשלילת חשד כבד זה ולא העידו עדים מטעם הנתבע. אי הבאת המסמכים והעדים ללא הסבר - תומך בגרסת התביעה.

מרכז בקשה זו מתמקד איפה בחברה הזרה.

כאמור, מדובר בחברה שהוקמה באי הבריטי מאן, שהיתה אמורה להשקיע 2.25 מליון דולר, כאמור בס' 25 לתצהיר צוקרמן, אך לא עשתה זאת אלא השקיעה 25 אלף דולר בלבד, אף שמר צוקרמן לא הציג כל הוכחה גם לטענה זו. מר צוקרמן שלח

בתי המשפט

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו בשא 017590/02
 בפני : כב' הרשם ד"ר עדי אזור בתיק עיקרי : א
 תאריך : 06/01/2003 001936/02

3 מכתבי התראה כאמור בסעיף 10 לתצהירו ולאחר מכן העביר את המניות לאותה חברה, לפי גרסתו, שהיא גירסה בלתי סבירה.

אם אין די בכך, ערך מר צוקרמן הסכם עם התובעת וויתר בו לטובת החברה הזרה, שלא שילמה לו דבר (או לפי גירסתו הבלתי מוכחת – שילמה לו סכום קטן במיוחד וזעום של 25 אלף דולר) על סכום עתק ממשי של מליון ורבע דולר מתוך השקעת התובעת. לויתור עצום זה נמסר הסבר דחוק ובלתי משכנע. ההסבר הוא שהיה זה בלתי אפשרי או קשה לשלוח מכתב ביטול לחברה הזרה, למרות שהמציאות מורה אחרת ואין כל קושי לבטל הסכם מחמת הפרתו הבוטה באי תשלום 99% מהתמורה.

ומכאן עלי לפרט חידוש מסימני הזמן בבקשות אלו. במסגרת הסיכומים הפנו אותי פרקליטי התובעת לאתר אינטרנט, ובמהלך כתיבת החלטה זו פניתי לאתר זה –

w.w.w. Horwath.Com.

האתר מאפשר למצוא את שמות השותפים בחברת רואי החשבון והם: מר רוג'ר ברס (BARRS), מר ג'והן קוהן (COWAN) ושותף נוסף. להמחשת הנושא מצורף דף האינטרנט, כחלק בלתי נפרד של החלטה זו (מסומן א').

כאמור, מר צוקרמן טען שויתר על מליון ורבע דולר עבור מר קוהן ולמען הזכות לוותר על סכום עצום זה, נטל באופן אישי הלוואה של 600 אלף דולר. גירסה זו מופרכת ביותר ונדחית על ידי, כאשר במאמץ בלשי קל ניתן לאתר באינטרנט את מר

בתי המשפט

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו
 בשא 017590/02
 בתיק עיקרי: א
 001936/02
 בפני: כב' הרשם ד"ר עדי אזור
 תאריך: 06/01/2003

גיוהן קוהן כשותף בחברת רואי חשבון העוסקת בנאמנויות בינלאומיות. בנספח 4.13 – הסכם ההשקעה, כלול מאזן החברה הזרה הנושא חתימות 2 המנהלים. מסמך זה מצולם על ידי ומסומן נספח ב' של ההחלטה וחלק מהותי ובלתי נפרד ממנה, והוא נושא חתימות שני רואי חשבון העוסקים בנאמנויות – מר קוהן ומר ברס ובהעדר כל הסבר לנושא זה, ניתן לקבוע כי מדובר ב"חברת קש" ובמנהלים של חברת נאמנות המסתירה את העומדים האמיתיים מאחוריה, כמקובל בחברות נאמנות באי הבריטי מאן.

ניתן לשער במאזן ההסתברויות כי מאחורי חברה זו מסתתר ככל הנראה מר צוקרמן ועניין זה, עוד ייבדק במשפט עצמו. השערה זו מבוססת על העובדה שמר צוקרמן אפשר לחברה לגבות מליון ורבע דולר במתנה בלתי מוסברת וללא תמורה מצידה.

הנתבע טען בסיכומיו כי דף אתר אינטרנט הינו בלתי קביל בבית המשפט. הוא לא צירף אסמכתא לטענה זו ולפיכך יש צורך לדון בטענתו כדי לקבוע אם מותר להסתמך על דף האינטרנט האמור אליו הופנית.

הקושי המתעורר הוא כפול. ראשית, דף האינטרנט אינו מוגש בידי עד מגיש היכול לאשר את תוכנו ולהיחקר עליו חקירה נגדית. מבחינה זו הדף מהווה לכאורה עדות שמיעה אסורה. שנית, האינטרנט כולל בחובו כידוע מידע עצום ורב שחלקו אינו מבוסס, אינו מאומת ואינו נתון לפיקוח כלשהו. אין גוף מרכזי השולט במדיום זה היכול לקבוע כללים מחייבים לפיקוח על תכני האתרים השונים. לפיכך, ניתן לקבוע כי מהפכת האינטרנט שהתחוללה בסוף שנות התשעים ולקראת חילופי המאות

בתי המשפט

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו בשא 017590/02
 בתיק עיקרי: א
 001936/02
 בפני: כב' הרשם ד"ר עדי אזור תאריך: 06/01/2003

יצרה כלי מידע חדש רב עוצמה המעביר כמויות מידע בהיקפים בלתי ידועים עד כה, היכול לסייע באיתור מידע רב חשיבות מקצווי תבל במהירות רבה. כלי זה כולל כידוע מידע בעל ערך, והוא כלי לימודי, חינוכי ותרבותי חדיש ומיוחד במינו, המסייע לקרב את יושבי תבל איש לרעהו, ממרחקים של אלפי ק"מ.

במקרה הנדון בפני, ניתן ב"לחיצת עכבר" לנדוד לאי מאן ולעיין בשמות מנהלי חברה השייכת לעניין, וזאת בגישה מידית ובלתי אמצעית ללא תשלום וללא תנאים מוקדמים בשעות היום או הלילה. אינני מתעלם מהיבטים שליליים של האינטרנט הכוללים יכולות למניפולציה של מידע ולהפצת מידע פוגע או יכולת פרסום של חומרים מזיקים במיוחד, אולם לתחום זה אין שייכות למקרה שבפני.

בכל זאת מסתבר כי גישת הפסיקה בארה"ב אליה פנית, היות והפסיקה בישראל עסקה בנושא זה באופן מצומם מאוד אם בכלל, עוינת לאינטרנט ואינה מתירה הגשת דפים מתוכו כראייה במשפט. זאת, הן בשל ההתייחסות למידע כבלתי אמין ובלתי בדוק, הן בשל יכולת המניפולציה במידע בהעדר פיקוח על תוכן אתרים, והן בהיות המידע מכלי שני, ללא יכולת חקירה נגדית ובהיותו עדות מפי השמועה.

ראו: נמרוד קוזלובסקי, **המחשב וההליך המשפטי** (ההוצאה לאור של לשכת עורכי הדין – 2000) פרק שלושה-עשר, החל מע' 272.

המחבר מציג פס"ד מעניין משנת 1999 שבו ביקש התובע להוכיח נזקים שנגרמו לו בעבודתו על סיפון כלי השיט. הנתבע טען שלא היה בעל כלי השיט בעת התאונה ולכן הציג התובע מידע ממשמר החופים באשר לבעלות בכלי השיט. מידע זה נלקח

בתי המשפט

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו בשא 017590/02
 בפני: כב' הרשם ד"ר עדי אזור בתיק עיקרי: א
 תאריך: 06/01/2003 001936/02

מדפי אינטרנט. בית המשפט סירב לקבל ראייה זו על בעלות הנתבע בספינה והקנה לתובע פרק זמן של שישה שבועות להמצאת מידע מהימן חילופי על הבעלות בספינה.

ראו:

Teddy St. Clair v. Johnny' s Oyster & Shrimp inc, 76 F. Supp 2d 773 (S.D. Tex 1999).

United States v. Jackson 208 F. 3d 633 (7th Cir. 2000).

במקרה האחרון הוגש כתב אישום בשל מכתבי שנאה גזעניים ששלחה הנאשמת בתרמית בשם חברה מסויימת. הנאשמת ביקשה להציג ידיעות מאתר אינטרנט שלפיהן קבוצה גזענית קיבלה על עצמה את האחריות לפעולות הללו. בית המשפט דחה את הבקשה להצגת המסמכים.

בעניין הראשון קבע בית המשפט כי יש להתייחס לאינטרנט בזהירות כמקור לשמועות, השמצות ומידע בלתי בדוק. המידע מהאינטרנט אינו ראוי לאמון באופן שורשי וכל אחד יכול להכניס כל דבר לאינטרנט. אין אתר שנכונות תוכנו נבדקת ואין אימות בלתי תלוי של תוכן הדברים. לבסוף, "האקרים" יכולים לשנות את תוכן האתר בכל עת ומכל מקום.

בעניין השני נשללה הגשת המסמכים מדפי האינטרנט עקב העדר אימות בדבר מקור המסמכים. כל אדם בעל ידע בנושא יכול היה להחדיר את המכתבים לאתר.

בתי המשפט

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו
 בשא 017590/02
 בתיק עיקרי: א
 001936/02
 בפני: כב' הרשם ד"ר עדי אזור
 תאריך: 06/01/2003

דעה זו אינה משכנעת במלואה.

אכן יש להתייחס למידע מהאינטרנט בזהירות. מאידך, אין להתעלם ממידע זה היכול לעיתים להרשים כמידע נכון ומשכנע מאתרים רשמיים או מסחריים ידועים. בעניין זה נדרש בית המשפט להביא בחשבון מספר שיקולים. אחד מהם הוא זהות האתר וטיב העומדים מאחוריו. ככל שהגוף העומד מאחורי האתר הוא גוף רשמי ואמין תגבר הנטייה להתייחס למידע באמון. כך לגבי אתרים של רשויות המדינה, תאגידים סטוטוריים, אוניברסיטאות ומכללות, בנקים וחברות ביטוח וחברות מסחריות ידועות כגון חברות תעופה וספנות ידועות, תאגידי תקשורת, ועוד.

נסיון החיים הרגיל של כל אדם מלמד כי ניתן לבצע פעולות ולקבל מידע באופן אמין ברשת האינטרנט: ניתן לרכוש כרטיס טיסה או כרטיס רכבת באינטרנט, לאתר מלון בחו"ל, לשלם עבורו מראש, לנסוע לחו"ל ולקבל בדיוק את המוזמן, ניתן להזמין ספר מחברת "אמזון" ולקבלו במועד וכנגד תשלום הוגן. גם בתי המשפט מעבירים מידע באינטרנט הכולל מידע על לוחות זמנים של משפטים בכל בתי המשפט, החלטות ופסקי דין - וכל אלה אמינים ונכונים. המידע אינו כה בלתי אמין כפי שנטען בפסיקה הנ"ל.

השיקול השני הוא ההקשר המלמד על מידת הסבירות שנעשו שינויים במידע. במקרה הנוכחי אין לאיש ענין להציג את רואי החשבון הנ"ל כמנהלים מלבדם. מדובר ברשת בינלאומית של רואי חשבון שלהם נציגות במדינות רבות ולא רק באי מאן. בין היתר כולל האתר גם סניף ישראלי, שנציגיו רו"ח זיטניצקי, קיימים ופועלים מהמשרד בבניין טויוטה ברח' יגאל אלון בתל אביב, והאתר כולל מספר

בתי המשפט

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו בשא 017590/02
 בתיק עיקרי: א
 001936/02
 בפני: כב' הרשם ד"ר עדי אזור תאריך: 06/01/2003

טלפון אמיתי ונכון. הסבירות כי המידע באתר "נשתל" בידי אלמוני למטרת הטעייה אינה סבירה, שכן האתר מיועד לשימוש לקוחות מסחריים רבים מכל העולם ואילו המשפט הנוכחי עוסק בהיבט שאינו מצדיק משום בחינה - הכנסת שינויים באתר.

לדעתי, ניתן לראות באתר "רשומה מוסדית" כהגדרתה בפקודת הראיות [נוסח חדש] בסעיף 36. האתר נערך על ידי מוסד שהוא משרד רואי החשבון הנ"ל, במהלך פעילותו הרגילה של המוסד. האתר מיועד לפעילות רגילה זו כפי שניתן לראות במסמך שצירפתי. דרך עריכת הרשומה, כאמור בסעיף 36 (א) (2) לפקודת הראיות מעיד על אמיתות תוכנה שכן אין לשער סיבה לרישום שאינו נכון של שמות השותפים. לבסוף, קל היה לפנות לפירמה הנ"ל של רואי החשבון כדי להזמין פקס או אי מייל לסתירת הטענה אולם כל שנטען באופן סתמי הוא כי האתר אינו קביל.

אני מקבל את דעתו של המלומד, מר קוזלובסקי, בספרו הנ"ל שלפיה:

"באותם מקרים בהם אתר האינטרנט של החברה משמש להצגת מידע ורשומות של החברה לציבור, איני רואה מניעה לראות בו רשומה מוסדית לענין החוק" (קוזלובסקי, המחשב וההליך המשפטי, שם, בע' 277).

זאת, בשונה מאתר חברה או גוף המציגים מידע שמקורו בגוף אחר. מדובר איפוא בקבלת רשומה עסקית באתר המשמש למוסד לניהול עסקיו. מקרה כזה לא נדון בפסיקה האמריקנית שצוטטה וקשה לקבל שהיא תדחה קבילותו בעידן שבו חברות וגופים רבים מנהלים את עסקיהם ברשת האינטרנט.

בתי המשפט

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו בשא 017590/02
 בפני: כב' הרשם ד"ר עדי אזור בתיק עיקרי: א
 תאריך: 06/01/2003 001936/02

לבסוף בנושא זה, יש לציין כי בבקשות ביניים רשאי ביהמ"ש לעיין גם בעדויות שמיעה ובלבד שמצוין מקור הידיעה לכך, כאמור בתקנה 521 סיפא לתקנות סדר הדין האזרחי.

לצרכי בקשה זו די בנתונים שצינתי כדי להצביע על סיכוי של ממש לתביעה זו, לכל הפחות בחלקה המבוסס על רשלנות. מר צוקרמן התחייב כי הכין את התוכנית העסקית, שצורפה כנספח ג' לתצהיר מר ברנס. בסעיף 4.20 להסכם ההשקעה הצהיר מר צוקרמן כי התוכנית הוכנה בזהירות סבירה ובתום לב. הכשלון העסקי העצום שצויין לעיל, שלפיו הכניסה החברה 2.4 מליון דולר בשנת 2001 במקום 8.1 מליון דולר לפי תחזית מר צוקרמן, דורש הסבר ממשי לפער ניכר זה, לגבי מוצר קיים, מצד מנהל העוסק בתחום זה משך שנים.

מר צוקרמן הפנה לסיום היחסים עם פיליפס, וזאת בסעיף 47 של הבקשה לביטול עיקול, אך כזכור היחסים המסחריים עם פיליפס נמשכו עד 11/01 ולכן לא היו צריכים לשנות את התחזית ולהשפיע באופן כה רב. כדי לקבוע כי התחזית היתה במסגרת הסבירות בעת הנתנה דרוש הסבר מצד מר צוקרמן, שלא נמסר במקרה זה, ועוד דרוש להצביע על כך כי ארעו אירועים בלתי צפויים היכולים להסביר ולהצדיק את כשלון התחזית. כלל זה נפסק במפורש בע"א 397/88 **דיממה בע"מ נ' ד"ר חיים קרץ**, פ"ד מה (2) 413, 416 – מול האות ו'.

הסבר כזה אפשרי, כפי שנמסר באותו מקרה, אולם בשלב מוקדם זה של בקשה לעיקולים זמניים לא מסר עדיין מר צוקרמן הסבר משכנע.

בתי המשפט

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו בשא 017590/02
 בפני: כב' הרשם ד"ר עדי אזור בתיק עיקרי: א
 תאריך: 06/01/2003 001936/02

אכן, התובעת ידעה על מצבה הקשה של אלסינטק ולשם כך הסכימה להשקיע מליון ורבע דולר בחברה הנ"ל. המצוקה של תזרים מזומנים נועדה להפתר בהשקעה. אין גם ממש בטענה כי עקב ביצוע בדיקות נאותות רחבות היקף יש לשחרר את מר צוקרמן מאחריות למצג שווא, אם אמנם מסר כזה.

טענת חוסר תום הלב שהעלה מר צוקרמן כלפי התובעת נדחת על ידי, שכן המסמכים שלא צורפו לבקשה הם בעניינים שוליים ולא מרכזיים. הנספח בענין פיליפס אינו משפיע על הנושא המרכזי והוא ההפרש העצום בין התחזית לבין הכנסות בפועל בשנת 2001. מנגד, הופרכה גרסתו של מר צוקרמן והתברר כי לא גילה את האמת לגבי החברה הזרה שאינה אלא חברת נאמנות בינ"ל בהנהלת רואי חשבון שהוצגו באופן מטעה כבעלי עניין אמיתיים. בסעיף 30 לתצהיר מר צוקרמן נטען כי מר קוהן הוא מנכ"ל ובעלים של החברה הזרה ובסעיף 28 נטען כי החברה הזרה אינה בבעלות מר צוקרמן או מי מטעמו.

יתכן שכך הדבר, אולם מר צוקרמן הסתיר בתצהירו עובדות מרכזיות בנושא זה, שנחשפו בביקורי באתר האינטרנט הנ"ל והן, שמדובר בחברת רוי"ח בינ"ל העוסקת בנאמנויות, ומר קוהן הוא אחד השותפים בחברה הנ"ל, המשמשת, בין היתר, כמקלט מס (כפי שרשום בנספח א' המצורף להחלטתי). לפיכך, אין מנוס מלקבוע כי הבקשה לביטול העיקולים הוגשה תוך הסתרת עובדות מרכזיות.

בסיכומים לא הוסבר נושא זה ואף נטען כי אתר האינטרנט אינו קביל, כאמור בסעיף 26, עמ' 10 לסיכומים מטעם הנתבע.

בתי המשפט

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו
 בשא 017590/02
 בתיק עיקרי: א
 001936/02
 בפני: כב' הרשם ד"ר עדי אזור
 תאריך: 06/01/2003

אתר האינטרנט נמצא במקום העוסק באי מאן במסגרת אתר של חברת רואי חשבון בינ"ל גדולה, ולפיכך הסיכוי שאתר זה הוכן לצורך המשפט כמעט שאינו קיים. כפי שצינתי, האתר כולל פרטים על רוי"ח הקשורים בפירמה הבינ"ל ברחבי העולם, לרבות הפירמה הישראלית של זיטניצקי ושות' הנמצאת במגדלי טויוטה ברחוב יגאל אלון בת"א וקיומה באתר זה מעיד על אמינותו.

אמנם בסעיף 43 לסיכומי הנתבע נטען כי לא מתקיימת הברחה לאור קיומה של הערת אזהרה על הדירה לטובת מר צוקרמן אולם אני מחליט לדחות טענה זו שכן מר צוקרמן לא הסביר מדוע העביר במתנה דירה לבתו, בתקופה זו שבה הוא נתון במשפט רציני זה. מעיון בנספח במ/2 מתברר כי ביום 7.1.02, ממש לפני חתימת הסכם ההשקעה, העביר מר צוקרמן דירה בחיפה על שם בתו במתנה. ההסבר בסיכומים של הנתבע הוא בלתי מתקבל על הדעת, אם היתה זו אכן מתנה מדוע היה צורך לרשום הערת אזהרה לטובת מר צוקרמן לאחר מתן המתנה? נושא זה לא הוסבר וכן לא התייצבה בתו של מר צוקרמן כדי להעיד ולשכנע שמדובר במתנה אמיתית.

סמיכות הזמנים להסכם ההשקעה ורישום הערת האזהרה משכנעים כי מדובר למעשה בהברחת נכסים. לבסוף, גם השימוש ב"אנשי קש" הרשומים באי מאן, מעורר חשש להכבדה על ביצוע פס"ד עתידי. זאת, כאשר האתר הנ"ל מציג את פעילות החברה בין היתר, כפעילות של מקלט מס.

מנימוקים אלו אני מחליט לאשר את הצווים הזמניים ולדחות את בקשת הביטול.

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

בפני: כב' הרשם ד"ר עדי אזור

אביב